

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 17. Vos dicitis: munus &c. Illa Deo sunt accepta sacrificia, de quibus diuina sua lex decernit; vnde illorum Deo non erant accepta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

do vitam, ex regula D. Ambrosij: Si non panis, occidit? Ex ore quoque Spiritus S. Qui auferit in sudore panem, quasi quis occidit proximum suum.

§. 17. Vos dicit: munus, Sec. Illa Deo sunt accepta sacrificia, de quibus diuina sua lex deseruit, unde illorum Deo non erant accepta.

Non ea tantum de causa iniqua erat illa traditio, quod contra debitum parentibus honorem militares, sed & sacrilega, quia & diuino honori non mediocriter derogabat, cuius obsequium assumebant in sua pallium auaritia; studebant illi filiorum sibi conquirere facultates: quo titulo hoc facerent, ignorabant, nisi illo honoris Deo docentes ut illa in Dei dicantur obsequium, quae parentibus essent assignanda: sicque in eorum uergerent utilitate. Ita ut suam religionis pallio tegerent impietatem: quasi Dei haec esset uoluntas, hoc eius praeceptum, ut sibi filij, debita parentibus, alioque, consecrarent: aut ipse tam auarus esset opum, ut laetaretur parentibus deesse, modo ea sibi traderentur. Nulla uult Deus sacrificia, nulla obsequia, quae diuinae suae repugnant legi. Mysteriosa sunt illa Davidis uerba: Congregate illi sanctos eius, qui ordinant testamentum eius super sacrificia. De sanctis loquitur, quos Deus maxime facit, suosque in iudicio statuet assessores. Non omnes illi, quos sanctos appellas Deo sunt accepti, nec omnia opera, quae sancta proclamamus illi sunt grata, sed illa tantummodo, quae super sacrificium legem ordinant. Deique testamentum: Qui ordinant testamentum Dei super sacrificia. Qui per hoc inuoluntate; super quae cadit ad solidem lex Dei que testamentum. Apertius, illi qui Deo seruiunt, eo quo ipse in lege sua, modo constituit: sacrificium etenim contra Dei statum sanctum non est, sed abominabile. Eleemosyna sacrificium est Deo pergratum. Sic enim testatur Apostolus: Repletus sum acceptis ab Epaphrodito is, quae missis odor suauitatis, hostia accepta, placentem Deo. Spectat hic illud Spiritus S. Quis facit misericordiam, offert sacrificium. Unde haec D. Cypri. fortiauit conclusionem: Quando quis miseretur pauperis, Deo faceret; & qui dat minimis, Deo donat, spiritaliterque Deo odorem suauitatis sacrificium. Actamen non est hoc acceptum Deo sacrificium, nisi sit secundum legem, quod si ad dandum

pauperibus eleemosynam, ab aliis predo furripas, non ut sacrificium acceptatur, sed ut sacrilegium reprobatur.

Ut opinor spectat propheta Rex id quod Ioseph ex Dei praecipito peregrinatus, adificauit hic erexique altare, ut in eo sacrificia Deo litarentur, at hoc statuit: Scripsit super lapides Deo eronomiam legis. Nulla etenim est hostia, nullum sacrificium, altare n. illum, nisi illud quod est iuxta legis institutum: Verò uerius ad istud alludit notissimum Regis Sacris factus, qui offerre praesumptum contra Dei praecepta sacrificium: Cui cum iniunxisset, expresso mandato, ut interfectione dederet quidquid esset in Amalec, nulli parceret miseris, crassiora seruauit armenta, peperciuitque gregibus omnium melioribus, eo titulo, ut ex illis medullata Deo faceret ipse sacrificia. Cum autem ab illo Deus ore prophetico Samuelis facti atque inobedientiae exigeret rationem, cur Dei praeceptum inobediens non impleset, ipse quoque respondit, ut haberet, unde Deo pacificas offerret hostias, ait illi Samuel: Stulte egisti: Numquid uult Dominus holocausta & uictimas, & non potius ut obediat uos Dominus? Non ipse his indiget uictimis, non haec ambit sacrificia; Non ea uult Deus, quae diuinae eius repugnant instituta: haec enim magis sacrilegia reputat quam digna sacrificia.

Hoc ipsum Dominus declarare uoluit, teste D. Basilio baptizandos instruens, quid illis sit agendum, & illo posteri r D. Augustin. in baptismo eo quod Caino dixit, ex lectioe Septuaginta, quam ipse sequitur: Nonne si recte offeras, male autem diuidas, peccasti? Non sufficit recte offerre, hoc est, quod sacrificium in ueri Dei honorem nomenque consecratur: hoc enim est, (inquit) recte offerre, sed diligens de hoc fiat examen, ac discutatur, an proximi, offeras non repugnet charitati, sicut Cain fratri suo repugnabat, illum uehementer, auersatus, aut diuini alicuius praecipi transgressione maculetur: hoc enim sanus dixerit esse seruire Deo, si aliquid ex una parte faciendo eius obsequium ex altera fiat quod est illi contrarium, aut diuinae suae legis dispositioni refractarium.

Disputat rex Dauid de dispositione qua debite accedendum est ad altare, ad Deo uictimas offerendas ut diuinae gratiae sint maiestati: Dicit igitur Lauabo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare inu Domine. Altare circumdatur, ut hostiae Deo immoletur, & ut liquidò consistat, quod, ut à Deo sacrificium acceptetur, nec esse

Iosue c. 8.

1. Reg. 15.

1. Reg. 15.

54

Lib. 15.

Gen. 4. 7.

I. I.

Ps. 24.

110

